

проблеми, перспективи, міжнародний досвід: II Міжнар. наук.-практ. конф., 23.04.2021 р. Х.: ХДУХТ, 2021. С. 180-182.

5. Кулініч О.А. Онлайн-платформи як світові тренди розвитку. Розвиток харчових виробництв, ресторанного та готельного господарств і торгівлі: проблеми, перспективи, ефективність: Міжнар. наук.-практ. конф. (18.05.2021 р.) Харків. ХДУХТ. 2021. Ч. 1. С. 152-154

УДК 339.56:631.1:663.25

В.С. Печко, канд. екон. наук, докторант (*ДБТУ, Харків*)

ПЕРСПЕКТИВИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО ВИНОГРАДАРСТВА

Парадигма сталого розвитку, яка сьогодні є основоположним вектором розвитку розвинених країн світу, полягає у забезпеченні максимального збереження довкілля для наступних поколінь, досягнення економічного розвитку та підвищення рівня життя населення, а також забезпечення соціальної справедливості, миру, долання різних проявів дискримінацій на планеті.

Виноробство та виноградарство є однією із важливих галузей національного АПК України. Культура споживання вина, яка поступово витісняє культуру споживання міцних алкогольних напоїв, значно стимулює внутрішній ринок та внутрішнє виробництво винограду в Україні. Отримання Україною статусу кандидата на вступ до Європейського Союзу ставить нові виклики перед вітчизняним виноградарсько-виноробським комплексом, що обумовлює актуальність оцінки його стану та розробки стратегії його розвитку в умовах глобалізаційних трансформацій.

За даними провідних експертів, за останні 20 років валове виробництво винограду у вітчизняних господарствах скоротилося майже вдвічі, тоді як його імпорт суттєво зріс. У контексті посилення стратегії внутрішньої продовольчої безпеки потрібно спрямувати синергію та зусилля держави, науки й агробізнесу на відродження вітчизняного виноградарства [1].

На нашу думку, сталий розвиток виноградарської підгалузі національного АПК можна визначити як сукупність заходів, інструментів та механізмів управління екологічно та соціально відповідальним веденням бізнесу.

Виноград є основною сировиною для виноробної галузі, обсяги виробництва якого протягом 2000-2020 рр. в Україні скоротилися у 1,8 раза і досягли рівня 281 тис. т [2]. Водночас, за даними Міжнародної

організації винограду та вина (The International Organisation of Vine and Wine – OIV), за останні 25 років обсяги споживання вина та виноматеріалів у світі зростали у середньому на 882,6 млн. гектолітрів (гл) щорічно і будуть зростати надалі. Дана організація вбачає сталий розвиток галузі у концепції чотирьох принципів (рис. 1).

Невід'ємною складовою імплементації сталого розвитку виноградарства є зміцнення соціальної відповідальності аграрного бізнесу, яке полягає досягненні балансу інтересів громад, працівників, власників бізнесу, а також широкого кола стейкхолдерів. Основними напрямками соціально відповідального бізнесу є захист прав працівників, забезпечення належних умов праці, лояльність практик, турбота про здоров'я та потреби споживачів, налагодження ефективного соціального діалогу тощо.

Вирішального значення у процесі досягнення сталого розвитку займає перехід на виробництво замкнутого циклу, або втілення у бізнес так званих постулатів циркулярної економіки. На відміну від традиційного ланцюга лінійної економіки «отримати – виробити – викинути», ланцюг замкнутого циркулярного циклу передбачає трансформацію технічних матеріалів в біологічні та збереження агроценозів місця розміщення аграрного виробництва.

Рис.1. Міжнародна концепція сталого виноградарства

Джерело: систематизовано за даними OIV [3].

У процесі втілення заходів замкнутого циклу основним пріоритетом подальшого розвитку галузі, на нашу думку, стану перехід на біологічне виноградарство.

Вершиною тріади «традиційне – розумне – біологічне» виноградарство є синтез заходів щодо мінімізації впливу шкідливих

речовин на доквілля, виключення з технології виробництва синтетичних матеріалів та створення екологічно чистого вина. Основними перевагами переходу на біологічне виноградарство є можливість розширення каналів збуту через стрімко зростаючий попит на екологічно чисту продукцію на ринку, що особливо актуально в контексті євроінтеграційного вектору України; можливість зростання рентабельності виробництва; можливість внеску в справу збереження довкілля для прийдешніх поколінь.

На сьогодні в Україні вже починає зароджуватись тенденція переходу на екологічно відповідальне біологічне виноградарство, і у процесі післявоєнної відбудови держави, на нашу думку, дана тенденція буде лише зростати.

Таким чином, виноградарство є стратегічно важливою ланкою виноградарсько-виноробної галузі, а його відродження й розвиток на засадах екологічності прискорить збільшення прибутковості аграрного сектору загалом та забезпечить попит населення у якісній продукції, виводячи на якісно новий рівень культуру споживання вина в Україні та зміцнюючи її економічний потенціал.

Інформаційні джерела:

1. Кернасюк Ю. Розвиток і перспективи виноградарства. Агробізнес сьогодні, 16.02.2022. URL: <http://agro-business.com.ua/agro/ekonomichnyih-ekhtar/item/24360-rozvytok-i-perspektyvy-vynohradarstva.html> (дата звернення: 24.10.2022).

2. Офіційний сайт Державної служби статистики. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 23.10.2022).

3. The International Organization of Vine and Wine. URL: <https://www.oiv.int/en/statistiques/recherche> (дата звернення: 23.10.2022).

УДК 336.1:336.5:339.7:339.9

Н.В. Трушкіна, канд. екон. наук, (НДЦІПР НАН України, Харків)

ЗЕЛЕНІ ОБЛІГАЦІЇ ЯК ФІНАНСОВИЙ ВАЖІЛЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

На даний час більшість країн світу визнали доцільність переходу до «зеленої» економіки, впроваджуючи інструментарій зеленої таксономії. Суть таксономії полягає у тому, що задля реалізації низьковуглецевих технологій і управлінських екологічних рішень необхідним є стале фінансування, у тому числі з метою зеленої